

[Gammelgaard]

vist ikke blevet til så meget, og de steder, hvor man har gennemført konstitueringsarbejde, vil det nok også efter hvedebrødsdagene vise sig, at skilsmissemis er lige så nær som brylluppet.

Nu taler de to partier om at få flertal i folketinget efter næste valg. Så vil de også udnytte dette flertal, siger de. Det bliver spændende at se hvordan, for det for alle åbenlyse er jo, at de ikke kan regere effektivt sammen.

Når det drejer sig om sikkerheds- og udenrigspolitik, er de to partier som ild og vand. Socialdemokratiet er trods alle sine taktiske krumspring ivrig tilhænger af NATO og af EF. SFs sikkerhedspolitik er næsten til venstre for kommunisternes. De er som kommunisterne modstandere af NATO og af EF. Ja, SF har netop stillet ændringsforslag til finanslovsforslaget om at nedlægge det danske forsvar og melde os ud af NATO og også melde os ud af EF. De er som kommunisterne tilfældigvis tilhængere af det, som er til fordel for Sovjet og til skade for Vesteuropa og Danmark. Tror man, de to partier kan samarbejde om udenrigs- og forsvarspolitik?

Og hvad med arbejdsmarkedspolitikken? Socialdemokratiet ved som gammel partner med fagbevægelsen, hvor vigtigt det er, at der er ordnede forhold på arbejdsmarkedet. SFs tillidsmænd, ja, endog et af deres fremtrædende folketingsmedlemmer, var med til at skabe strid og ballade, da der var uro på arbejdsmarkedet i foråret. Tror man, de to partier sammen kan skabe en brugelig arbejdsmarkedspolitik?

Så kommer den økonomiske politik. Her har de to partier haft chancen i går med ændringsforslagene til finanslovsforslaget, vor største økonomiske lovgivning, og i dag med chancen for et fælles alternativ til regeringens økonomiske politik. Disse to nøgledatoer, i går og i dag, falder 3 uger efter kommunevalget, det valg, der gav anledning til al den meget snak om socialistisk flertal og dets udnyttelse efter næste folketingsvalg. Men de to partier kunne altså hverken finde en fælles politik til finansloven eller enes om modspil til regeringens økonomiske politik med de justeringer, som vi skal vedtage i dag. Tror man så, de kan regere landet uden at nå et endnu ringere resultat end det, som socialdemokratiet måtte løbe fra, da det overlod regeringens magt til den nuværende regering?

Med andre ord: de to partier S og SF er kun bundet sammen af ønsket om magten. Men det er også farligt nok, for hvis vælgerne engang ad åre skulle give dem et flertal, vil de være forpligtet til at gøre forsøget, og det vil blive en katastrofe, for på intet område kan de enes om noget, der kan løse landets problemer. Det kunne vi andre så høre over, men det vil vi ikke, for alle landets vanskeligheder, som vi nu er på vej ud af, kan komme igen, hvis de to partier skal til at regere landet uden overhovedet at have skygge af chance for at enes om noget som helst. Sikke et mareridt det bliver for befolkningen!

Og så til det positive. De justeringer, der nu foretages i regeringens politik, har til formål at fastholde de resultater, der allerede er nået, og udbygge dem yderligere. Det er ikke indgreb som dem, vi kender fra tiden før denne regering, der skulle standse udviklingen, og som skabte ti tusinder af nye arbejdsløse. Nej, denne justering af regeringens politik skal sikre, at arbejdsløsheden stadig kan gå ned fra år til år.

I 1983 var der 283.000 arbejdsløse i Danmark. I 1984 faldt ledigheden, og især fra efteråret 1984 og gennem 1985 faldt ledigheden kraftigt. I 1986 vil ledigheden falde yderligere til 230.000. Det bliver altså et fald på 53.000 siden 1983. Det hænger sammen med, at der er skabt over 100.000 nye arbejdspladser, først og fremmest i det private erhvervsliv.

Også de øvrige resultater af regeringens politik fastholdes med denne justering. Dærværende finansminister Knud Heinesen fremsatte i august 1982 et finanslovsforslag med et underskud på mere end 70 mia kr. I 1986 bliver underskuddet kun 14,5 mia kr. Det vil sige, at statsunderskuddet helt forsvinder i løbet af meget kort tid.

Betalingsbalanceunderskuddet, der er årsagen til den økonomiske justering, vil næste år blive nedbragt med 6 mia kr. ifølge budgetdepartementet. Jeg har ganske vist set, at de økonomiske vismænd forudser et endnu lavere underskud. Under alle omstændigheder er det nødvendigt at nedbringe betalingsbalanceunderskuddet med gennemsnitlig ca. 7 mia kr. om året for at nå målet: ligevægt over for udlandet ved udgangen af 1988. Sådan som den økonomiske politik nu er tilrettelagt og som den økonomiske udvikling teg-